

РЕШЕНИЕ

№ 2448

гр. София, 07.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 19.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **8228** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 49 ал. 2 от ЗКИР.

Производството е образувано по жалба на Б. С. П. от [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 36 от 17.06.2011г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта, с която е нанесен неговия имот пл. № 484, к.л. Г – 21 – 4 – А от кадастрален план изработен от летен през 1954г., нанесен в кадастралната карта като имот идентификатор № 29150.7110.27.

В жалбата жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като имотът му не е отразен по представения нотариален акт и техническа скица, от които се установява, че имотът е с площ от 2067 кв.м. , а е нанесен с много по – малка площ от 800 кв.м. Искат заповедта да бъде отменена в оспорената ѝ част и преписката да бъде върната за нанасяне на имота му с площта по документ за собственост. Претендира разноси.

Ответникът Изпълнителният директор на АГКК, чрез процесуалния си представител адв. М., изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспорената заповед в оспорената ѝ част – законосъобразна. Исква жалбата да бъде отхвърлена.

Заинтересованите страни – никоя от тях не се явява и не изпраща представител и не изразяват становище по жалбата.

Жалбата е подадена в срок, от страна – заинтересована от оспорването на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по

делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят е собственик по силата на представен по делото документ за собственост – нотариален акт за собственост на недвижим имот, нива с площ от 2,067 дка, находяща се в землището на [населено място], общ. П., „Ш. кошари”, представляваща имот пл. № 484 от кл. Г – 21 – 4 А от кадастралния план на [населено място], изработен през 1954г.

Със Заповед № РД – 16 – 4 от 19.02.2008г. на изпълнителният директор на АГКК е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „П.". Жалбоподателят в това производство не е представил доказателства, че е представил своите документи за собственост на основание чл. 38 ал. 1 т. 3 от ЗКИР за създаването на новата кадастрална карта и кадастрални регистри.

Със протокол № КД – 10 – 23 – 27 от 04.06.2009г. е приета кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място].

Срещу така приетата кадастрална карта и кадастрални регистри жалбоподателят е подал и възражение срещу приетата кадастрална карта и кадастралния регистър вх. № 94 – 6529/288 от 11.06.2010г. (стр. 115 от делото), в което са посочил, че имотът му не е нанесен правилно и е поискал имотът му да бъде нанесен съобразно приложената скица. Към това възражение е представено копие от нотариален акт от 2004г. и копие от предварителна скица № 1448 от 26.11.2002г. (стр. 118 от делото).

Така подаденото възражение е разгледано по протокол № КД – 10 – 23 – 61 от 03.12.2010г. (стр. 120, 121, 122 от делото), като възражението не е уважено, тъй като в ККР имотите са отразени в съответствие с действащия кадастрален план, а няма данни имотът на жалбоподателя да е бил отразен в одобрените карти и планове съгласно чл. 41 от ЗКИР, както и няма означени на място граници по чл. 38 ал. 1 от ЗКИР в съответствие с документа за собственост.

Въз основа на събраните документи и гореизложеното е издадена оспорената в това производство заповед и в оспорената ѝ част.

По делото е изслушана и приета неоспорена от страните СТЕ, която съдът кредитира изцяло като изготвена от лице със съответна техническа компетентност, при направени съответни справки и оглед и измервания на място. СТЕ установява, че описаният в нотариалния акт на жалбоподателя имот с площ от 2 067 кв.м. не е означен на място и не е ограден. А нанесеният в кадастралната карта имот с идентификатор № 29150.7110.27 е ограден с колове и бодлива тел и именно той е заснет на място и е нанесен в кадастралната карта. Установява се и че за територията, в която се намира имотът на жалбоподателя с площ от 2 067 кв.м. не е изработван и одобряван кадастрален и регулационен план. Установява се също, че за територията съществува неodobрен кадастрален план, в който обаче възстановеният и закупен от жалбоподателя имот също не е бил нанесен.

Разгледана по същество настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна, поради съображенията изложени по – долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, при спазване на установената от закона форма, без допуснати съществени нарушения на

административно производствените правила и в съответствие с материално правните норми и фактическото положение, по съображенията изложени по - долу.

На първо място съгласно чл. 41 от ЗКИР и чл. 41 от Наредба № 3 от 2005г. Кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни, които: 1. се съдържат в карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастръ на Н. република България, отменения Закон за териториално и селищно устройство, Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, имат характер на основни кадастрални данни и отговарят по съдържание и точност на изискванията, определени с наредбата по чл. 31; 2. са набрани чрез геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления.”. Съгласно обаче чл. 43 ал. 1 т. 5 от ЗКИР „границите на поземлените имоти се установяват, както следва: а) от означеното на място състояние в съответствие с актовете по [чл. 38, ал. 1, т. 3](#), а именно актовете удостоверяващи права върху имота; б) от работните материали, изработени по време на определяне на границите; в) от изображението върху одобрена кадастрална карта; г) от планове и карти, посочени в [чл. 41, ал. 1, т. 1](#). Съдържанието, условията и редът за създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройство, издадена на основание [чл. 31 ЗКИР](#), като към датата на издаване на обжалваната заповед е действувала Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри ([ДВ, бр. 41/13.05.2005 г.](#)). В чл. 14 от Наредба № 3 от 2005г. (в редакцията ѝ от ДВ бр. 16 от 2006г.), действала към момента на издаване на оспорената заповед, разписва приоритетите, при спазването на които, следва да бъдат нанесени имотните граници в кадастралната карта, а именно: 1. означеното по реда на чл. 36, т. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки; 2. съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т. 1; 3. кадастралните планове, одобрени по реда на отменения ЗЕКНРБ или отменения ЗТСУ, на § 40 от преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР (ДВ, бр. 36 от 2004 г.), и от карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ; 4. регулационните планове, одобрени по реда на отменения ЗТСУ – за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани; 5. карти, планове и друга документация, предоставени по реда на чл. 36 от ведомства, областни и общински администрации, юридически лица и други. Видно от събраните по делото доказателства и приетата и неоспорена СТЕ имотните граници на имота на жалбоподателя са нанесени по и в съответствие със съществуващото на място положение, а именно след заснемане е нанесена частта, за която съществува на място материализирана граница от колове и бодлива тел. От приетата и неоспорена СТЕ се установява, че имотът на жалбоподателя не е нанасян нито в одобрения кадастрален план, нито в някои от картите и платовете по т. 3 ал. 1 от чл. 14 от Наредба № 3 от 2005г. Не съществува означаване на място на имота на жалбоподателя, няма и одобрен регулационен план. В тази връзка настоящият състав намира, че не е бил налице нито един от приоритетите по чл. 14 от Наредба № 3 от 2005г., за да бъдат нанесени границите на имота на жалбоподателя с площ от 2067 кв.м. Единственото, което е установено на място – наличието на материализирана граница на част от имота – колове и бодлива тел е заснето и отразено в кадастралната карта.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че оспорената заповед в

оспорената ѝ част е законосъобразна, издадена при правилното и точно прилагане на закона – чл. 41 и следващите от ЗКИР, както и чл. 14 от Наредба № 3 от 2005г. Това е така, тъй като видно от събраните по делото доказателства не са налице предходни кадастрални или други данни, посочени по ЗКИР или Наредба № 3 от 2005г. относно имота на жалбоподателя, поради и което оспорената заповед в оспорената ѝ част е законосъобразна.

За пълнота на изложението настоящият състав намира, че следва да отбележи, че за жалбоподателя, предвид представените документи за собственост, възниква възможността на основание чл. 54 във връзка с чл. 53 от ЗКИР да поиска изменение в одобрената кадастрална карта.

Въз основа с изложеното по – горе настоящият състав намира, че оспорената в това производство Заповед № РД – 18 – 36 от 17.06.2011г. на Изпълнителния Директор на АГКК в оспорената ѝ в част, е законосъобразна, издадена без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на материалния закон и като такава следва да бъде оставена в сила, а жалбата – отхвърлена.

Предвид изхода на спора съдът намира за неоснователно искането на жалбоподателя за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. С. П. от [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 36 от 17.06.2011г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта, с която е нанесен неговия имот пл. № 484, к.л. Г – 21 – 4 – А от кадастрален план изработен от летене през 1954г., нанесен в кадастралната карта като имот идентификатор № 29150.7110.27.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: